

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

Krank gemaakt.

“Het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen. Hij heeft Hem krank gemaakt.” (Jesaja 53: 10a).

Wie hebben de Heere Jezus Zijn lijden aangedaan? Nogal duidelijk, zegt u. Dat waren de Romeinen. Waren het de Romeinse soldaten niet die Hem aan kruis hebben genageld? Was het niet de Romeinse stadhouder die Hem tot deze straf veroordeeld heeft? Door zijn toedoen werd de Heere Jezus geselsd, bespot, bespuwd. De Romeinen dus. Of toch eerder de Joden? En dan vooral de leidslieden van het volk. De Schriftgeleerden, de overpriesters, de leden van het Sanhedrin. Die hebben Hem toch overgeleverd aan de stadhouder. “Hij is des doods schuldig!”, zo was hun oordeel. “Hij heeft God gelasterd...” De Joden dus, die het uitriepen: “Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen...” Nee, zegt u, dat is niet het diepste. Ik erken de waarheid van wat de dichter Re-vius ons voorhoudt: *“t En zijn de Joden niet, Heer Jesu die U kruisten... Ik ben 't o Heer, die U dit heb gedaan. Want dit is al geschied, helaas om mijne zonden...”* Iemand die hetzelfde beleed, was de Schotse prediker McCheyne: *“Ik ben het die door mijn schuld Zijn kroon heeft gevlochten, Zijn beker gevuld...”*

Er is wel degelijk reden om het zo te belijden. En ieder die door het geloof de onschatbare waarde en de kracht van Christus' lijden en sterven kent, zal het beamen: het is niet alleen vóór mijn zonde, maar het is ook dóór mijn zonde dat de Zoon des mensen aan het vloekhout van het kruis sterven moest. Het is vanwege mijn schuld dat Christus aan het kruis gekomen is. Ik heb daar met mijn zonde zelf aan bijgedragen.

Wie hebben de Heere Jezus Zijn lijden aangedaan? Nu zegt onze tekst het nog anders. Niet zozeer de Romeinen of de Joden. Zelfs niet de zondige mens. Maar Zijn eigen Vader. Hij heeft Hem verbrijzeld. Hij heeft Hem krank gemaakt... Staat het er echt? Dat is toch ongelooflijk. Lees ik het goed? *Het behaagde de Héere...* Zijn Vader dus!

Laten we bedenken, dat er geen liefdesband zo zuiver en zo volmaakt is, als die tussen God de Vader en Zijn geliefde Zoon. Er zijn heel wat plaatsen in Gods Woord die ons dat zeggen. Als de Heere Jezus Zich in de Jordaan heeft laten dopen en daarmee Zijn bereidwilligheid heeft getoond, scheurt de hemel open, en is het de Vader die openlijk betuigt: *“Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft.”* Ook van de zijde van de Zoon is de gemeenschap met de Vader een heilige. Op enig moment

verklaart de Heere Jezus: *“Mijn spijs is dat Ik doe de wil van Hem die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbrengt.”* En in het hogepriesterlijk gebed, kort vóór de weg van Zijn lijden: *“Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb voleindigd het werk dat Gij Mij gegeven hebt om te doen!”* En nu gaat deze Vader Zijn Zoon kastijden, verbrijzelen zelfs. Dat behaagde Hem...

Verbrijzelen, dat wijst op: verpulveren, totaal vernietigen. Zoals graan gedorst en gemalen wordt. Zoals druiven getreden en geperst worden. We denken aan de woorden van de Zaligmaker: *“Hoe word Ik geperst...”* Het is verschrikkelijk. Het aller-ergste is dat deze liefhebbende Vader Zijn geliefde Zoon zelfs verlaten gaat. Zozeer verlaten dat voor Hem zijn de banden des doods en de angsten der hel. Hij heeft Hem krank, ziek gemaakt. Hij is door God geslagen en verdrukt. Helse angsten en smarten waren Zijn deel. Voor Hem gold het: *“Mijn God, hoe zwaar, hoe smartelijk valt dit lijden voor Mijn gemoed.”*

De Vader heeft dit alles gewild. Het behaagde Hem... Hier worden wij stil. Waar wil het ons brengen, dit alles? Bij de erkenning van onze zijde hoe ernstig mijn zonden zijn. Hoe God-onterend mijn ongerechtigheden. Hoe zwaar mijn wetsovertreding. Zó ernstig dat het voor Christus een hellevaart betekende. We stemmen in met de woorden van het avondmaalsformulier: *éér dat de Heere de zonde ongestraft liet blijven, heeft Hij ze bezocht aan Zijn lieve Zoon!* Laten we daarom niet lichtvaardig over de zonde denken. Noch minder in de zonde leven. Maar integendeel: ons voor de Heere verootmoedigen. En Hem – eens voor het eerst en telkens opnieuw – bidden: *“O God, wees mij zondaar genadig. Om Christus' wil!”*

Ds. J.M.J. Kieviet

Het Zeven Zonden spel

Het Zeven Zonden spel is een bordspel geïnspireerd op de Tuin der Lusten. Dat is een schilderij van de middeleeuwse schilder Jheronimus Bosch (1450-1516). In zijn schilderijen heeft de hel een prominente plaats. Het spel is gemaakt ter gelegenheid van de 500e sterfdag van de schilder. IJdelheid, gulzigheid, hebzucht, luiheid, woede, jaloezie en lust waren volgens hem de hoofdzonden. Iedere deelnemer speelt een karakter uit het schilderij en gaat in de Tuin der Lusten op weg naar zijn eindbestemming: Paradijs, Hel of Tuin. Er wordt gespeeld met zonden, verleidingen en deugden om op de bestemming aan te komen. Een bizar en macaber bordspel, dat ik niet graag met mijn gezin zou spelen. Anderzijds verbeeldt het wel een werkelijkheid in ons leven. Hoe vaak spelen we niet met de zonde? Je komt het ook in de Bijbel tegen. Ook bij Simson.

Simson komt met zijn ouders in Timnath aan, waar de voorbereidingen voor de bruiloft inmiddels in volle gang zijn. Naar Oosterse gewoonte duurde die bruiloft zeven dagen. Als volgens vers 10 Simsons vader de bruid van huis heeft afgehaald en bij Simson heeft gebracht, kan het feest beginnen. Hij krijgt een aantal metgezellen toegewezen, die hem gezelschap hielden. En hoe meer metgezellen men had, hoe belangrijker men was. We lezen van Salomo dat hij zestig dappere helden kreeg toegewezen. Simson kreeg er dertig van de Filistijnen en stond bij hen kennelijk in hoog aanzien. De bruiloft wordt een overdadig feest, zo krijgen we de indruk. Er wordt veel gegeten en gedronken. Het was bepaald niet te zien dat het de bruiloft van een Nazireeër Gods was...

En dan geeft Simson tijdens het feest een raadsel op. Dat was gebruikelijk. In die zeven dagen was men niet alleen aan het eten en drinken, maar werden er ook allerlei spelen opgevoerd, volksverhalen verteld en raadsels opgegeven. Dat doet Simson ook. Hij geeft een ingewikkeld vraagstuk op en is zeker dat de Filistijnen dat niet zullen oplossen. Want hij zet zestig dure kledingstukken in. Die zal hij

geven als ze zijn raadsel oplossen. Maar als ze dat niet lukt, moeten zij diezelfde prijs aan hem betalen.

En dan komt het raadsel. Simson blijkt talent te hebben voor dichten. In het Hebreeuws staat er: *Uit de eter kwam iets te eten voort en uit de sterke iets zoet. Wat is dat?* Wij weten wat Simson bedoelde.

Het eten is de honing en de eter is de leeuw. Maar de Filistijnen komen er niet uit. En dan laten ze zien dat ze echte Filistijnen zijn. Ze gaan de oplossing met list en bedrog zoeken. Ze gaan naar Simsons bruid en zetten haar onder druk. En het einde van het hele verhaal is dat Simson zijn vrouw erdoor kwijtraakt.

Simson speelde met de Filistijnen. Maar hij kwam erachter dat je met Gods vijanden geen spel kan spelen. Dat zal je beschadigen. En daar moeten jullie van leren, jonge mensen. Wij hebben de neiging om met de zonde en de wereld een spel te spelen. 'Er zit een knop aan', zo werd vroeger al van de televisie gezegd. Maar de mens bleek geen macht over die knop te hebben. En tegenwoordig zijn we 24 uur online met het wereldwijde web. Behalve het vele goede dat we daarmee tot onze beschikking hebben, komt er nog veel meer zonde en verleiding in mee. En zien leidt vaak tot zonde.

Kijk maar eens naar David. Hij begon met te kijken naar Bathseba. Meer niet. Maar waar eindigde het? In de dood van Uria en van het kind. En ook de dood van zijn zoons Amnon en Absalom hadden te maken met het zwaard dat als straf over zijn huis kwam. David heeft zijn spel met de zonde duur betaald.

Simson en David staan als waarschuwende voorbeelden in de Bijbel. Simson gebruikte zelfs Gods werk om met de Filistijnen te spelen. Hij gebruikte de overwinning op de leeuw als raadsel. God had hem die kracht gegeven om hem te herinneren aan zijn opdracht om te strijden tegen de Filistijnen. En niet om te spelen met de Filistijnen.

Speel niet het Zeven Zonden spel. Niet in het gezin als bordspelletje. Maar zeker niet in het echt. Want je zult dat spel verliezen.

Ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Richteren 14:12

Simson dan zeide tot hen: Ik zal nu ulieden een raadsel te raden geven.

Met zekerheid, met overtuiging, met bezieling besluit Lukas de Handelingen der apostelen. Het woord 'onverhinderd' is treffend. Onbelemmerd. Ongestoord. Het werk in en voor het Koninkrijk des Heeren werd op deze wijze twee jaar lang gedaan. Van dag tot dag. Paulus kon preken en leren. Dagelijks was zijn verblijfkamer gevuld met Joden en heidenen. Paulus had naar bezoek uitgezien. Zijn Zender zorgde ervoor. Hoe is het nu vandaag? Het kerkbezoek lijkt te tanen. Bijzonder op de zondagmiddag of – avond. Op de aanstaande synode zal het gaan over de tweede dienst. Zelf kan ik dit niet vatten waarom de behandeling zich niet kon beperken tot de classis. Paulus heeft bij zijn uitzien het gebed gevoegd tot de Heere. Die kan zelfs harten neigen en bewerken als waterbekken. Broeders predikanten, we hebben vandaag veel te vragen op de studeerkamer voor ouderen en jongeren. Dit wordt steeds gedaan wanneer voor ons leeft dat de zondag de werkdag, de heilsdag van de Heere is. Een sterkte voor en een stimulans in het dienstwerk is het woord van Jezus: Mijn genade is u genoeg en Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Dit sprak Paulus' Zender (2 Kor. 12:9). We weten wanneer en waarom de Heere dit sprak. Paulus had het nodig, hij zag er naar uit. Hoe ging het na twee jaar huisarrest verder met Paulus? Men is van mening dat Paulus na twee jaar huisarrest een aantal jaren vrij man was. Paulus moet zelfs in Spanje geweest zijn. Maar dat is onzeker. We weten uit de brieven van Paulus hoe zijn leven in de dienst des Heeren was. Wat er staat in Hand. 20:24 heeft ons veel te zeggen en dienen we te lezen. Maar ik acht op geen ding noch houde mijn leven dierbaar

Gods werk gaat door -11

voor mijzelf opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen en de dienst welke ik van de Heere Jezus ontvangen heb om te betuigen het Evangelie der genade Gods. Maar nu kan er toch een vraag zijn en die vraag houdt verband met twee zekere getuigenissen van de Heere (Hand. 23:11 en Hand. 27:24). Het gaat over het getuigen van Jezus Christus de Heere als Zaligmaker en van de enige, eeuwige Koning te Rome. Paulus zal staande voor de keizer getuigen. Belangrijke werkelijkheden en geen enkele vermelding ervan. De Heere achtte dit voor ons niet noodzakelijk om te weten. We dienen te belijden, te geloven dat geschied is waar de Heere Paulus op wees. God de Heere is een God van ja en amen. Zou Ik het zeggen en niet doen, spreken en niet bestendig maken? Jezus zegt: niet één woord van de Heere valt ter aarde. Het niet vermelden kan toch iets te zeggen hebben. Het bewaren voor mensverheerlijking. Gelijk dat sterk leefde in de gemeente van Korinthe. Wat heeft Paulus daar onder geleden. Op zich een zegen als men daar onder lijdt om 's Heeren wil. In Zijn goedheid en trouw heeft de Heere Israël bewaard voor mensverering. God de Heere heeft Mozes begraven en niemand weet zijn graf tot op deze dag. Deut. 34:6. Wist men het graf, er was zeker wat gebeurd, gelijk we lezen wat Israël ging doen met de koperen slang, 2 Kon. 18:4. Paulus' weg is wonderlijk, maar niet zonder doel. Ga nu het leven van Paulus na. Het gevangenisleven is hem niet onbekend. Dagen bracht hij daar als gevangene door. Hij deelde zelfs het lot met staatsgevaarlijke personen en criminelen. Er werd gesproken over Paulus als Paulus de geboeide. Maar de gedachten en gesprekken waren verschillend. De een zag Paulus als een misdadige. De ander zag hem als de onschuldige en toch geboeid. Paulus volgde Christus de Gekruisigde. Hij droeg gewillig de boeien van Christus. Lees 2 Tim. 1:8. Paulus schaamde zichzelf niet voor zijn lijden als prediker,

apostel en leraar. Paulus diende zijn Heere, zijn Zender, getrouw. Waar hij ook was. Gelijk Jozef in de gevangenis niet doelloos zonder werken en contacten was, kan dit ook gezegd worden van Paulus. Paulus zag zichzelf in dienst van Jezus Christus, als een gevangene van Jezus Christus. Openlijk beleed Paulus dit, Ef. 3:1, Filipp. 9:2 en 2 Tim. 1:11 en 12. De Koning Jezus Christus had ook van Paulus gezegd: Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam (Hand. 9:16). Paulus moet de naam Jezus dragen, dat is verkondigen voor heidenen, de koningen en de kinderen Israëls (Hand. 19:15). Calvijn zegt: wanneer door de prediking van het Evangelie de wereld onder Zijn macht wordt gebracht dan wordt Christus in zekere zin op Zijn Koninklijke zetel verheven. Gaat het in vs. 16 over het lijden, dan zegt Calvijn: Christus zal Paulus leren zijn kruis te dragen. Om moeilijkheden het hoofd te bieden, smaadheid te dragen en allerlei tegenstand te doorstaan met het doel dat niets Paulus zou afschrikken of terughouden van zijn taak. Welk een leerschool, schrijft Calvijn verder. Met insluiting van zichzelf. Om onszelf getrouwe dienaren van Christus te betonen moeten wij niet alleen de geest der wijsheid en des verstands zoeken, maar ook de geest van standvastigheid en sterkte. Zo wilde ook Paulus als werker in de dienst van de Heere betrokken zijn bij Gods werk. Want Gods werk gaat door. Paulus zag daarnaar uit. Wat is ons uitzien?

Ds. M.C. Tanis

Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld en over Mijn kleding hebben zij het lot geworpen.' Johannes 19:24

Het was naar Gods raad dat de klederen van de Zaligmaker door het lot verdeeld werden. Wat de soldaten deden was voorzeggd in het Oude Testament. Het was de gewoonte dat de soldaten die iemand kruisigden de klederen van de gekruisigde kregen. Het ging hier over de klederen en de rok van Jezus. De rok was bij de Joden zeer lang tot aan de voeten en met mouwen. Het was een rok zonder naad, van boven af geheel geweven. De soldaten wilden die rok niet in stukken snijden. Wie deze rok geweven heeft, zegt Gods Woord niet. De soldaten deelden de klederen in vieren. Er waren dus vier soldaten. We weten niet welke en hoeveel klederen de Heere Jezus gedragen heeft. Het lot werd over de verdeelde klederen geworpen. Hoe dat gedaan werd is onzeker. De geweven rok zonder naad werd niet in vieren gedeeld. Het lot werd over die rok geworpen. Als er in de oorlog een paard werd buitgemaakt op de vijanden was het ook wel de gewoonte dat daarover geloot werd. Zo werd hier ook met de rok zonder naad gedaan. "Ondertussen, terwijl zij Jezus' klederen zo door het lot gretig onder zich verdeelden, hing Hij vast met de grootste smarten en pijnen aan het kruis, en zag zulks voor Zijn ogen aan. Gij kunt eens denken, mijn vrienden, hoe smartelijk dit gezicht onze Heiland moet gevallen zijn." Maar ook dit moest Hij lijden en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan. De soldaten deden hetgeen Gods hand en raad tevoren bepaald had. Johannes schrijft immers: 'opdat de Schrift vervuld zou worden.' De soldaten beseften dat niet. Zij kenden de Schrift niet. We lezen immers in Psalm 22:19 'Zij delen Mijn klederen onder zich en werpen het lot over Mijn gewaad.' In de voorgaande verzen 17 en 18 gaat het over de kruisiging van de Zaligmaker. In Psalm 22:19 wordt geschreven over klederen en gewaad. Daar wordt onderscheid tussen gemaakt. De klederen zouden verdeeld worden en over het gewaad zou het lot worden geworpen. Dat hebben de soldaten op Golgotha inderdaad zo gedaan. Zo is de Schrift ook in deze bijzonderheden vervuld. Precies zoals het geprofeteerd was is het gebeurd. In Mattheüs 27:36 staat dat de soldaten na de verdeling van de klederen en het werpen van het lot over de rok zonder naad neerzaten en Christus bewaarden. Dit werd altijd gedaan bij kruiselingen om te voorkomen dat vrienden of anderen hen van het kruis zouden afhaken terwijl zij nog leefden. Soms leefden kruiselingen nog twee, drie of zelfs meer dagen voordat zij stierven. Zo zouden de soldaten zien dat Christus echt stierf en de geest gaf, wat zij dan zouden kunnen bevestigen voor Joden en heidenen. Hoe zwaar en bitter was het lijden van de Heiland. "Hier hangt de God van hemel en aarde, Die de mensen en de beesten kleedt en voedsel geeft, geheel naakt en beroofd van klederen, aan een moordbalk geklonken. Hier moet Hij, Die Zich met het licht bedekt als met een kleed, met Zijn eigen ogen aanschouwen, in het

midden van Zijn dodelijke kruissmarten, dat een deel van de Romeinse soldaten Zijn klederen, daar Hij Zijn naakte leden mee bedekt had, aan stukken scheuren, en door het lot als hun eigendom onder zich verdelen." Maria, de moeder des Heeren, andere bloedverwanten of de discipelen van Christus kregen Zijn klederen en de rok niet. Dat was de gewoonte van de Romeinen in die dagen. Dat gebeurde met de bezittingen van grote misdadigers. Maar Jezus was onschuldig. Daarom zouden Zijn klederen en de rok zonder naad aan Maria gegeven moeten worden. De Zaligmaker werd dus zeer onrechtvaardig behandeld.

Toepassing. Voor Gods kinderen ligt er rijke troost, vreugde en blijdschap in het lijden van Christus. "Moest Hij niet geheel naakt aan het kruis hangen? Was dat niet omdat Hij daar in uw plaats hing, die door de zonden allen naakt geworden waart naar de ziel? Moesten Hem door de soldaten Zijn klederen niet worden uitgetrokken opdat hij uw naakte zielen zou kunnen kleden en geheel bedekken met de klederen des heils en omhangen met de mantel van Zijn gerechtigheid?" Anders zouden Gods kinderen de kostelijke gestikte en geborduurde klederen niet gekregen hebben waarin zij tot hun Koning geleid worden. De klederen moesten verdeeld worden opdat Christus Zijn heilsklederen zou uitdelen aan Zijn geestelijke krijgshelden. Zie toe dat de soldaten van de duivel, de wereld en de zonde deze heilsklederen u niet uittrekken of afscheuren opdat u niet naakt wandelt. Houdt uw klederen schoon, wit en zuiver. Wandel als een reine maagd, zonder vlek of rimpel. Onbekeerden: "Mocht God heden uw zielsogen eens zo verlichten dat gij hier in Jezus' naaktheid, als in een levendig schilderij zien moogt de schandelijke naaktheid van uw zondige zielen...Komt dan naakte en arme zondaren en zondaressen. Koopt hier van de naakte Jezus klederen, om uw naaktheid te bedekken. Bidt Hem zonder ophouden om de kostelijke wisselklederen van een oprecht geloof en van ware heiligheid en gerechtigheid. Doet daartoe de vuile zondeklederen van u weg die uit allerhande goddeloosheden zijn tezamen geweven. Scheurt die met de soldaten in stukken en doet ze nooit wederom aan uw zielen!" Dan zal Jezus uw naaktheid bedekken met de heilsklederen van Zijn verworven gerechtigheid en met de vleugels van Zijn genadige bescherming. "Dan zal de reuk van uw klederen, o koningsbruid, worden als de reuk van Libanon. Ja, dan zult gij eens na dit leven, als gij naakt in uw graven ligt te rusten, met die kostelijke, die heerlijke woonstede overkleed worden, die van boven is."

Ds. A. van Heteren

VRIJGEMAAKTE TOESTANDEN

Vrijgemaakte ontwikkelingen lijken zich ook bij ons voor te doen. Het overrompelt ons wel. Waren we ons bewust dat de ontwikkelingen zo snel zouden gaan? Er is echter één verschil: bij de Vrijgemaakten is de Generale Synode gezwicht, in onze kerken zal dat nog niet gebeuren, zo hopen we.

Het moet beangstigend zijn voor die verontruste Vrijgemaakte ex-leden, die enkele maanden geleden me opwachtten na een dienst met de prangende vraag of het nu ook bij ons al verkeerd zou gaan. Dat was na de geruchten rond Arnhem.

We hebben de laatste weken veel voorbij zien komen. Recent het woord: crisis. Als zo'n signaal ons nog niet wakker schudt...?

Ik doel op de lezing van Prof. H. J. Selderhuis. We moeten het daar wel over hebben. Misschien dachten we aanvankelijk nog dat er een bepaald cg geluid zou klinken: wel een alarm, maar de brand direct geblust. Het viel altijd nog wel weer mee. We houden elkaar vast en God houdt Zijn kerk in stand.....

Ditmaal anders. Nu geen geruststellend slot, dat het mee kan vallen. Onze broeder heeft open en eerlijk aan de noodrem getrokken. Hij heeft een compleet relaas getekend. Helemaal in de lijn van ons kerkelijk beginsel. Ds. Tanis belde me na het verschijnen van de krant (een prima verslag van deze lezing!): hier moeten we als bestuur van BhP ons achter scharen. Dat wil ik bij dezen ook doen, want ik mag spreken namens het bestuur. Er zijn natuurlijk nuances mogelijk, maar het relaas was eerlijk en realistisch. Een profetisch woord. De inleider heeft de nood geestelijk belicht. Ook vanuit onze geschiedenis. Hij heeft het vooral ook kerkordelijk opgezet: kerken moeten zich aan de gezamenlijke afspraken houden. En, dit was een onverwachte dreun, wie dat niet doet, plaatst zich buiten het kerkverband. Er gingen immers al geruchten, dat we alles maar moeten laten gaan. Maar Selderhuis ging verder en trok het lijntje door.

Het moet de aanwezigen aangegrepen hebben. Maar meer nog die velen die er niet waren. Ik heb niet ieder gezien of gemist die er zijn kon, maar we konden toch weten dat het hier om een levenszaak ging: to be or not to be. Het was in de bespreking niet merkbaar dat de progressieve flank er was; zodanige stemmen werden niet massaal gehoord. Het is mede ook voor hen bedoeld. Het was ook voor ons bedoeld. Ieder behoort deze nood mee te dragen. En hopelijk zullen velen dat ook doen, ook zij die er niet waren. Men kan afwezig zijn om geldige redenen. Het kan ook zijn dat men te veel paniek en onrust voorvoelde.

Ik wil graag enkele aanvullende gedachten schrijven in ons blad. Dat kan ik het best doen vanuit mijn eigen verwerking. Ik heb zelf ter plaatse ook iets gezegd, maar ik vraag me af of het goed begrepen werd. Prof. Selderhuis heeft voorgesteld de pauzeknop in te drukken. Niet doorgaan met het bespreken en besluiten over deze zaken (vrouw in het ambt, homoseksualiteit), maar deze onderwerpen parkeren, bevriezen. Dat is een goed voorstel. Zelf heb ik even doorgesproken over een andere knop: je kunt

via een combinatie op de pc ook terug naar het begin van je document. Ik bedoelde: beter dan te spreken over de beide genoemde verontrustende verschijnselen, moeten we dieper afsteken naar de oorzaak hiervan: het verlaten van ons beginsel, van Gods Woord. Het gaat niet alleen om die heikele punten, het gaat om het geestelijk verval. Dat had de inleider zelf ook opgemerkt. We moeten ons met elkaar afvragen of we nog in het goede spoor gaan, maar ook of we wel echt, ook als ambtsdragers, in het spoor zijn. Zijn wij levende lidmaten? Ook dat was een vraag uit het referaat.

Want als we dat werkelijk zijn (zoals vaak gemakshalve wordt aangenomen), kan het toch niet zijn dat we zo verregaande afwijkingen zien, hoe en waar dan ook? Afwijkingen ter linker en ter rechterzijde? Ik heb mijn lange ambtelijke leven telkens weer bij bijna elke vergadering horen beklemtonen dat we met elkaar wel verschillen, maar dat we hetzelfde bedoelen. Dat weet ik helaas van mezelf niet altijd helder, dat weet ik ook niet altijd van mijn medebroeders. Denkt u alleen maar eens aan de vraag van de Heere Jezus: Wilt gij ook niet weggaan?

Selderhuis heeft ook mij persoonlijk de les voorgehouden, want: als hij in Dokkum moest preken, kwam hij langs de kerk van Damwoude, waar hij echter nooit gevraagd werd..... Dat zet je dan ook weer aan het denken. Ik had natuurlijk wel kunnen zeggen dat ook Paulus dat al had meegemaakt, want hij spreekt daarover in Rom. 15:28. De professor zou zich weer kunnen beroepen op Rom. 15:24. Maar het geeft me aanleiding ook eens iets door te geven over het onderwerp van de preekvoorziening en het daarmee gepaard gaande uitnodigingsbeleid. Ik begrijp nu beter dat het voor hem niet fijn geweest is zo langs een cg kerk te komen. Met de wetenschap van nu zou ik het anders doen. U ziet dat er van alle kanten die middag een open gesprek werd gevoerd. Hierboven heb ik de hoop uitgesproken dat de GS de gewone Bijbelse lijn zal vasthouden. Ik heb verder nog eens gekeken naar de diverse uitspraken van de GS in het verleden. We moeten ook eerlijk erkennen dat het beleid ambivalent en zelfs innerlijk tegenstrijdig is geweest. Als ik nu in 2019 het in dit verband storende woord "faciliteren" (van plaatselijke samenwerking) tegen kom, moeten we ook eerlijk erkennen dat de oorzaken binnen onze kerken liggen. Daarmee bedoel ik niet nu dan maar toe te geven en verder de weg van afglijding te gaan. Wel bedoel ik dat we lering trekken uit dit alles en meer een duidelijk beleid zullen voorstaan. In dit verband is ook het schrijven van Prof. Huijgen, na de duidelijke woorden van zijn collega, een stap terug naar de vaagheid. Hoe verdeeld zijn we?

Ds. P. Roos

Het ene nodige

De vraag is duidelijk. Hoe kunnen we een beetje structuur in ons drukke leven krijgen? We hebben het allemaal zo druk en nauwelijks de tijd om in alle rust de Heere te zoeken. Terwijl een stil moment voor Gods aangezicht elke dag toch zo nodig is. Ik zal proberen er wat van te zeggen.

Hij liep met mij op, op weg naar de catechisatie, sporttas aan zijn schouder. Het was om 7 uur volleybal. En of ik de catechisatie svp niet uit wilde laten lopen. Hij had na school twee uur bij de super gewerkt. Heb je wel gegeten? Even gauw. En hoe is het me je zus, is die al wat opgeknappt? Hij had haar niet gezien aan tafel, want ze zat met haar vriend bij de makelaar.

Wat hebben we het toch druk. En echt niet met allemaal verkeerde dingen. Iedereen heeft het druk, jong en oud. Zo druk, dat een week, die echt net zo lang is als vroeger, voor ons gevoel steeds sneller voorbij is. En zo als het met een week is, zo is het met een maand, een jaar, ons leven...

De tijd heeft ons, zo wordt wel eens gezegd, en daarom hebben wij geen tijd. Hebben we nog tijd om de Heere te zoeken en het allerbelangrijkste in onze agenda te zetten? Of denken we misschien dat we het morgen rustiger zullen hebben? Zelfs de godvrezende Martha uit Bethanie, die zich druk maakte om van alles en nog wat, kreeg te horen dat er maar een ding nodig is. Een ding, dat is niet veel! Maar het is tegelijk alles.

Dat er een ding nodig is betekent niet dat al het overige wat we (moeten) doen overbodig is. Maar het ene nodige moet op de eerste plaats komen. Zoek eerst het Koninkrijk van God. Ik denk dat dit overigens het 'probleem' van alle tijden is. Het probleem van een mens zonder God: Eerst ik, dan Hij. Maar dat moet echt veranderen.

Kan hierin verandering komen? Ik denk dat er verandering moet komen, anders komt het niet goed. Hoe dan? In de eerste plaats moet het besef bij ons sterker worden wat de waarde is van de tijd die we toegemeten krijgen. Geld heeft zijn waarde, maar de tijd nog veel meer. De bijbel spreekt over de tijd die ons tussen wieg en graf wordt toebedeeld in verheven termen: De bijbel spreekt van de 'welaangename' tijd, 'de tijd van het welbehagen', de 'dag der zaligheid', ook wel 'genadetijd' genoemd, 2 Kor. 6:2

Waarom? Omdat de tijd voorafgaat aan de eeuwigheid. Aan het moment van de ontmoeting met de Heere. Zo gezien wordt de periode dat we op aarde verblijven een allesbeslissende, een hoogst belangrijke tijd. In het leven, waarin we voortdurend keuzes maken, moet ook de goede keuze worden gedaan.

Van deze werkelijkheid moet ik doordrongen worden.

Vooraf omdat de duivel het belang en het gewicht van de tijd scherp inziet. De duivel probeert zijn 'kleine tijd' die hij heeft, zo goed mogelijk te besteden, namelijk om ons af te trekken van de noodzakelijke dingen en ons bezig te houden met andere dingen, onbelangrijke dingen, maar ook met belangrijke dingen. Zolang we maar vergeten dat er ook nog primaire dingen zijn. Zelfs ons werk, onze studie, ons ambt is secundair, vergeleken bij wat de Heere Jezus het 'ene nodige' noemt. Hoe zeer we in alle opzichten ons best moeten doen, God roept ons allereerst op om Hem te zoeken, 'terwijl Hij te vinden is', Jes. 55:6.

Gaan we de waarde van de kostbare tijd inzien, dan moet er vervolgens structuur in ons leven komen. Ook ten aanzien van een juist gebruik van onze tijd. Een half uur Bijbellezen en bidden per dag. Het hele gezin minstens een keer per dag gezamenlijk aan tafel met bidden, lezen en danken. Kijken wat je uit je agenda schrappen kunt. Het hele gezin aanwezig bij huisbezoek. Zaterdagavond gewoon thuis of vroeg thuis. De dag des Heeren komt eraan. De drukke Daniel tot voorbeeld nemen. Structuur. Kijk, daar heeft de duivel een hekel aan. En daarom moeten we niet naïef zijn, maar inzien dat hij rondgaat als een woeste en hongerige leeuw. Hij wil ons afleiden van het ene nodige. Achter onze drukke agenda's kan de grijns van de boze schuil gaan. Kostbare tijd wordt verspild. Ik houd ook wel van een spannend boek. Maar moeten we de ene na de andere thriller lezen? Wat is er tegen het maken van een legpuzzel? Maar het slokt wel veel tijd op. En hoeveel tijd besteden we aan de verzorging van ons lichaam? Ook dat moet. Maar vergelijk die tijd eens met de tijd die je besteedt aan de verzorging van je ziel?

Natuurlijk is het waar dat de Heere ook werkt. Gelukkig wel. Hij werkt 'zolang het dag is'. Om dat noodzakelijke werk in ons hart moeten wij ons wel druk maken. We moeten oog krijgen voor de duivel, die ons opjaagt, bezig houdt, afleidt, verleidt, en dat tot de laatste dag van ons leven. Onze agenda's hebben zeker hun nut. Het brengt structuur en rust aan in je leven. Maar als bijbel lezen en gebed ontbreekt, dan hebben we Luther nooit begrepen, die zei: Hoe meer werk ik heb, hoe meer ik bid. Want we zijn op reis naar de eeuwigheid en we moeten met God verzoend worden.

Ds. K. Hoefnagel

Christus en de bezetene van Gadara (5)

En aldaar was een kudde van vele zwijnen weidende op den berg; en zij baden Hem dat Hij hun wilde toelaten in dezelve te varen. En Hij liet het hun toe. En de duivelen uitvarende van den mens, voeren in de zwijnen; en de kudde stortte van de steilte af in het meer, en versmoorde. (Lukas 8:32-33)

Kudde zwijnen

In het heuvelachtige gebied tussen de stad Gadara en het Meer van Galilea weidt een grote kudde zwijnen. De evangelist Markus vertelt ons, dat het ging om wel tweeduizend dieren (Markus 5:13). Wanneer u bekend bent met de Bijbel, weet u dat zwijnen volgens de wetten van de Heere onreine dieren waren. Het zijn ook vieze dieren: dieren die overal maar in lopen te wroeten en alles zonder onderscheid eten.

De vorige keer hebben we gehoord, hoe de duivelen de Heere Jezus smeekten of ze niet in 'de afgrond' zouden worden geworpen, de bodemloze put waarin de duivelen bewaard worden tot de dag van het oordeel. Nu horen we hen vragen of ze in plaats daarvan in een kudde zwijnen mogen varen. Hun angst voor 'de afgrond' is blijkbaar zo groot, dat ze nog liever hun intrek nemen in een kudde onreine zwijnen.

Intussen valt ons op dat de duivelen niet hebben gevraagd of ze in de bezeten man mochten blijven. Nee, want Christus had hun krachtig bevolen dat zij uit die man zouden uitvaren. En als Christus zo met kracht gesproken heeft, is er geen twijfel of deze man ook werkelijk bevrijd zal worden van de duivel. Dat weten zelfs de duivelen.

Hij liet het hun toe

De Heere Jezus staat de duivelen hun verzoek toe. En dan gebeurt het: Op het moment dat de duivelen in de

kudde zwijnen varen, maakt een geweldige onrust zich van deze dieren meester. Ze stormen in de richting van het meer en als ze bij de rand van de afgrond komen, storten ze in het water en verdrinken.

'En Hij liet het hun toe' – waarom? Waarom laat God het toe, dat tweeduizend zwijnen door de duivelen gegrepen worden, en verdrinken? Drie antwoorden.

Voor het eerste antwoord blader ik met u naar Daniël 4:35. Daar is een heidense koning aan het woord, Nebukadnézar. En toch doet hij een opmerkelijke belijdenis. Nebukadnézar zegt namelijk over de Heere: *'Hij doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand die Zijn hand afslaan of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?'* Wat belijdt Nebukadnézar hier? Gods soevereiniteit! Dat moeten we ook in onze geschiedenis allereerst voor ogen houden: De zwijnen zijn Gods eigendom en God mag met al het Zijne doen wat Hem behaagt. Soverein. Dat is een les die wij allen moeten leren.

Verwondering

Het tweede antwoord: De Heere heeft met deze aangrijpende gebeurtenis ook onderwijs willen geven aan de genezen bezetene. Want één van de eerste dingen die hij na zijn genezing ziet, terwijl hij aan de voeten van Christus (de plaats van een leerling!) zit, is dat de duivelen hun intrek nemen in een kudde zwijnen, en dat die dieren jammerlijk verdrinken. De Heere laat hem zo zien, uit wat voor grote nood en dood hijzelf verlost is. De Heere maakt hem duidelijk: Zo zou het met jou afgelopen zijn, als Ik je niet uit vrije genade had opgezocht en je tegenstand had gebroken. Wat denkt u? Zal er in het hart van de bezetene geen diepe verwondering zijn gekomen en

wederliefde tot Christus? 'Heere, dat U me dáárvan hebt willen bevrijden!'

Roepstem van de tegenspoed

Het derde antwoord: Als Christus de duivelen toelaat om in de zwijnen te varen, en die zwijnen verdrinken, is dat ook met het oog op de andere inwoners van Gadara. Christus kwam naar Gadara om een bezetene te genezen. Maar tegelijk roept Hij ook de andere Gadarénen ernstig tot bekering. Eigenlijk komt er tot hen een dubbele roepstem. Enerzijds de roepstem van de tegenspoed. Want de eigenaren van de zwijnen – onreine dieren! – raken hun broodwinning kwijt. Anderzijds de roepstem van het Evangelie. Want in de genezing van de bezetene laat Christus zo indrukwekkend aan de Gadarénen zien, dat Hij gekomen is om de werken van de duivel te verbreken. En dat er voor Hem geen hopeloze gevallen zijn.

Wat zien we in het gebied van Gadara het indrukwekkende woord uit Jesaja 65 in vervulling gaan: *'Ik heb Mijn handen uitgebreid, den gansen dag, tot een wederstrevig volk, die wandelen op een weg die niet goed is, naar hun eigen gedachten... Zittende bij de graven, zo vernachten zij bij degenen die bewaard worden, etende zwijnenvlees'.*

Christus breidt Zijn handen uit tot een wederstrevig volk. En dat niet alleen – Hij vervult in Gadara ook het eerste vers van Jesaja 65: *'Ik ben gevonden van hen die naar Mij niet vraagden, Ik ben gevonden van degenen die Mij niet zochten; tot het volk dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Zie, hier ben Ik, zie, hier ben Ik'.*

Ds. A.J.T. Ruis

Heilig leven (4)

“Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen. De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol.” Zo begon ik ook het vorige artikeltje. Het zijn woorden die we lezen in Jesaja 6, het roepingsvisioen van de profeet. De Heere is een heilig God, de geheel Andere! Daar moest Jesaja en daar moest ook het volk van Juda van doordrongen worden. Heilig is de Heere!

Maar in deze geschiedenis blijkt ook nog iets anders. Wie bij de heilige God verkeert, wie tot het verbond van die God van heiligheid behoort, dient zelf ook heilig te zijn. Dat beseft de profeet Jesaja als hij het ontzagwekkende gebeuren in de hemel ontwaart. Wat hij ziet en wat hij hoort, is heel anders dan wat hij bij zichzelf en bij het volk constateert. Vandaar ook dat hij het vol schrik uitroept: “Wee mij, want ik verga! Omdat ik een man van onreine lippen ben, en ik woon in het midden van een volk, dat onrein van lippen is!” Een belijdenis van schuld en schaamte. Jesaja beseft: als de heilige God Zich openbaart zoals Hij heden doet, dan kan ik daar niet zijn. Dan verga ik. En hij voegt er veelbetekenend aan toe: “Want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE der heirscharen, gezien!”

Het is in heel de Bijbel duidelijk – we beperken ons nu tot het Oude Testament – dat bij de heilige God een heilig volk hoort. Als deze God gemeenschap met de mens zoekt, dan zal die mens zelf ook heilig moeten zijn. Bij de heilige God hoort geen onreinheid en onheiligheid. Dat is een onmogelijke combinatie. Jesaja beseft dat maar al te zeer. Zo ook de dichter van Psalm 130: “Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheid gadeslaat..., HEERE, wie zal bestaan?” Voor ‘ongerechtigheid’ (dat is: het overtreden van Gods geboden) kan hier evengoed ‘onheiligheid, onzuiverheid’ worden ingevuld. De zonde brengt immers niet alleen schuld tegenover de rechtvaardige God teweeg, maar heeft ook verdorvenheid, onreinheid tot gevolg. “Wie zal bestaan...” – een retorische vraag; het antwoord

is er al in begrepen. Soortgelijke vragen komen we tegen in de Psalmen 15 en 24. “HEERE, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op de berg Uwer heiligheid?” “Wie zal klimmen op de berg des HEEREN? Wie zal staan in de plaats van Zijn heiligheid?” Aangrijpende vragen. De antwoorden die we in beide Psalmen vinden, niet minder. Wie? Wie zal bij God verkeren? “Die rein van handen en zuiver van hart is. Die zijn ziel niet opheft en die niet bedrieglijk zweert. (...) Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt. Die met zijn hart de waarheid spreekt. Die zijn geld niet geeft op woeker en geen geschenk aanneemt tegen de onschuldige...” Wie aan deze eisen van heiligheid voldoet, “die deze dingen doet, die zal niet wankelen in eeuwigheid.” Met andere woorden: die kan in de nabijheid van de heilige God verkeren...

Gods heiligheid eist van mensen dat ze dezelfde heiligheid bezitten. Als de Heere de geheel Andere is, dan zal ook de mens en het volk dat Hem toebehoort, geheel anders moeten zijn dan degenen die van de Heere en Zijn dienst niet weten. Dat heeft het volk Israël wel ervaren. In Deuteronomium 7 spreekt Mozes namens de Heere het volk toe. Hij doet dat met woorden waarin blijkt dat de Heere Zijn heilige claim op dit volk legt. Hoe typeert hij het volk? “Gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God. U heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn” [Deut. 7: 6]. Daar hoort onlosmakelijk bij wat er op volgt: “Houdt dan de geboden en de inzettingen en de rechten die Ik u heden gebied, om die te doen!” [Deut. 7: 11].

En de Heere houdt het niet bij deze algemene vermaning. Nee, Hij vult het concreet in. Omdat het in alle concreetheid zal moeten blijken in het volksbestaan van Israël. Het begint al daarmee dat het volk zich niet met de heidenvolken mag verzwageren. “Gij zult uw dochters niet geven aan hun

zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.” Daar schuilt namelijk een levensgroot gevaar in. “Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, zodat zij andere goden zouden dienen. En de toorn van de HEERE zou tegen u ontsteken, en u spoedig verdelen” [Deut. 7: 4, 5]. En dat alles vanwege de heiligheid van de Heere en de vereiste heiligheid van Zijn volk.

Het boek Leviticus bevat zelfs een groot aantal aaneengesloten wetten die deze vereisten van heiligheid nader concretiseren [Lev. 17-26]. De Heere gaf ze aan Mozes op de berg Sinaï [Lev. 27: 34]. Zowel in het dagelijkse leven als in de gebruiken in het heiligdom moest het blijken, wat het uitgangspunt van dat alles was: “Gij zult heilig zijn, want Ik, de HEERE uw God, ben heilig!” [Lev. 19: 2]. Israël moest beseffen hoe bevoorrecht het was, door als enig volk zulk een God te hebben, en van zulk een God het volk te zijn. Adeldom verplicht!

Was de praktijk in Israël hiermee in overeenstemming? De prediking van de profeten laat op veel plaatsen het tegendeel horen. “Mensenkind, zeg tot haar: Gij zijt een land dat niet gereinigd is... Haar priesters doen Mijn wet geweld aan. Zij ontheiligen Mijn heilige dingen. Tussen het heilige en het onheilige maken zij geen onderscheid, en het verschil tussen het onreine en reine geven zij niet te kennen. Ja, Ik word in het midden van hen ontheiligd!” [Ezech. 22: 24-26].

ds. J.M.J. Kieviet

BOEKBESPREKINGEN

C.H. Spurgeon, Evangelisatie, paperback, 120 blz. 8,50 euro, Uitgeverij Boekhout, Tholen, ISBN 978 90 75957 73 0.

Het boekje bevat zeven preken van Spurgeon die over evangelisatie gaan. Boven de vijfde preek staat 'Beginnen in Jeruzalem.' In die preek lezen wij op blz. 78 "De discipelen moesten het Evangelie in de straten van Jeruzalem verkondigen. In die stad waren mensen die ooit verlamd waren, maar sprongen als een hert toen Jezus hen genas. Daar waren mannen en vrouwen die aten van de vis en het brood dat Jezus vermenigvuldigd had. In Jeruzalem waren mensen die gezien hadden hoe hun kinderen en hun vrienden genezen waren van vreselijk ziektes. Jezus gebiedt Zijn discipelen om de leeuw uit te dagen en het Evangelie te verkondigen op de plek waar ze met geweld zouden worden weerstaan als ze onwaarschijnlijk waren. Onze Heere scheen te zeggen: 'Wijs de plek aan waar Ik stierf. Vertel hun dat zij Mij kruisigden en kijk of ze dat durven ontkennen. Laat hun geweten voelen dat zij de Christus van God verworpen hebben.' Zo kwam het dat de prediking van Petrus zo'n buitengewone kracht had toen ze kwam tot de mensen die deze dingen hadden gezien. Bij de kracht van de Heilige Geest was er ook dit: hij vertelde hun over een misdaad die ze nog maar pas bedreven hadden en ze konden die niet ontkennen. En toen ze hun fout inzagen, keerden ze zich tot God met een berouwvol hart. Ik houd van deze gedachte dat ze bij Jeruzalem moesten beginnen omdat de gebeurtenissen van het Evangelie daar plaatsvonden. Dit is een aanwijzing voor u, lieve vriend. Als u nog maar pas bekeerd bent, schaam u dan niet om het te vertellen aan de mensen die u kennen. "

Robert Murray McCheyne, Veilig achter het bloed, gebonden, 92 blz., € 12,50, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 2967 4.

Dit boek bevat een zestal preken van McCheyne (1813-1843) die nooit eerder vanuit het Engels in het Nederlands vertaald werden. In

deze preken staat de verzoening door Christus centraal. De tweede preek gaat over de vrijsteden. De niet moedwillige doodslager was veilig binnen de vrijsteden. We willen ter kennisname doorgeven wat we op blz. 36 en 37 lezen. "Hij is veilig bij het binnengaan door de poort (vs. 4). Als hij vlucht... Zolang de doodslager alleen maar op de weg naar de stad was, was hij niet veilig. Misschien zou de bloedwreker hem inhalen en hem doden. Maar op het ogenblik dat hij zijn voet binnen de poort van de stad zette, was hij veilig. Zo is het met een zondaar in Christus. Zolang u zich zorgen maakt over uw ziel, bent u niet veilig. De geschonden

wet zit u dicht op de hielen. Uw zonden uit het verleden roepen luid tegen u. Het geweten schiet vurige pijlen op u af. U vlucht, maar zolang u niet in Christus bent, bent u niet veilig. Maar als ik slechts de zoom van Zijn kleed mag aanraken, zal ik genezen zijn. O ja! Eén stap binnen de Vrijstad en u bent veilig. Eén korreltje geloof, zo klein als een mosterdzaadje, zal aan de ziel vrede geven. En o, wat een vrede is er wanneer u veilig bent, veilig voor tijd en eeuwigheid. Mijn geliefde vrienden, u kunt over de genietingen van de zonde zeggen wat u wilt, over de genoegens van het gezelschap van de tafel en van het spel, maar daarin kan geen ware rust zijn, want er is geen veiligheid, er is geen vrede, zegt mijn God tot de goddelozen. O, vlucht naar deze sterke toren en wees veilig! O, als u maar een half uur de vrede kon smaken dat u vergeving hebt ontvangen, dat u een rein geweten hebt, dat u in Christus bent, dan zouden alle genietingen van de wereld hun liefelijkheid verliezen. U zou zeggen: Nee, ik heb een krachtige vertroosting, want ik kan voor bescherming vluchten naar de hoop die mij is voorgesteld. Nu acht ik alle dingen slechts schade en drek, opdat ik Christus moge gewinnen en in Hem gevonden worden. Er is geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn!"

Evert Barten, Helder en klaar deel 1, gebonden, 188 blz., € 20,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 2933 9.

De Redelijke Godsdienst is het hoofdwerk van Wilhelmus à Brakel.

In de preek die Hellenbroek hield na het overlijden van Brakel staat: 'Ieder

huisgezin behoort het te bezitten.' Is een bewerking nog nodig nu De Banier bezig is met een hertaling? Barten meent van wel. De leesbaarheid wordt door de hertaling vergroot, maar de omvang blijft ongewijzigd. In deze bewerking van Barten is de omvang teruggebracht om met name de jongeren aan te sporen kennis te nemen van de inhoud van het boek van Brakel. Laat deze bewerking een opstap mogen zijn voor jong en oud om het boek van Brakel zelf ter hand te nemen en te lezen. In deel 1 van de bewerking door Barten worden de hoofdstukken 1-29 uit deel 1 van Brakel weergegeven. Op blz. 153 lezen we over het werk van Christus als offerende en biddende Hogepriester. We geven een citaat "Hoe moet ik gebruikmaken van Christus als offerende en biddende Hogepriester? Ga tot Hem met al je zonden. Ja, dan moet je wel je zonden voelen als een zware last. Denk na over je verloren toestand, walg van jezelf vanwege je vuilheid. Kom dan daadwerkelijk tot Hem. Wees ervan doordrongen dat Hij het enige betaalmiddel is. Dat hij Zich heeft opgeofferd. Maar weet ook dat Hij een barmhartige en medelijdende Hogepriester is Die verlegen zondaren tot Zich roept. Hij verzekert je ervan dat Hij je niet wegstuurt. Leg al je zonden op Hem, zoals een offeraar zijn hand op de zondebok legde. En blijf

kijken hoe dit Lam van God geslacht werd in jouw plaats. Pas dit offer toe op jezelf en ontvang zo verzoening en vrede."

P. de Zeeuw JGzn, Het geheim van de bandrecorder, gebonden, 176 blz., € 14,95 (voor abonnees € 9,95), Uitgeverij 'de Ramshoorn', Goes, ISBN 9789461151131.
Een jongen wil in het dorp (in het tegenwoordige Indonesië, het vroegere Nederlands Indië) waar hij woont via een bandrecorder het Evangelie laten horen. Het geld

dat hij daarvoor spaart wordt gestolen. De dief krijgt een auto-ongeluk en komt in een zendingsziekenhuis terecht. De diefstal komt uit. De bandrecorder wordt aangeschaft. De heidense priester wil het afspelen van de bandrecorder verhinderen. Maar dat lukt niet. Het Woord van God mocht in het dorp klinken door deze bandrecorder.

Thomas Taylor, Het geestelijk harnas, gebonden, 128 blz., € 14,90, Uitgeverij De Schatkamer, Rumpt, ISBN 978 90 5741 264 6.

Dit boek is geschreven om een kind Gods te leren vergenoegd te zijn. 'Doch de godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging.' 1Timotheüs 6:6. Een leerzaam boek.

Ter kennisname geven wij een citaat van blz. 13 dat gaat over de noodzaak van de verdrukkingen. "Ze zijn nodig om de zonden te verminderen en te verdrijven, gelijk als het ploegen het land zuivert van onkruid, en het eggen de grote en harde kluiten breekt, zo maken de verdrukkingen het hart van de mensen zacht en gedwee, en verdrijven daaruit alle wereldse pracht, hovaardij, eerezucht, begeerlijkheid, eigenliefde, en dergelijke gewoontelijke ondeugden meer. Een godzalig hart zal zich hierin vernederen, in ootmoed buigen en met verdraagzaamheid weltevreden zijn. Dit is de ploeg des Heeren om de hardheid van het hart te verbrijzelen; des Heeren dorsvleugel om ons als het grote graan te dorsen en weg te leggen in de schuur van de grote Koning; des Heeren snoeimes om onze kromme takken af te snijden, die ons anders onvruchtbaar gemaakt zouden hebben; des Heeren drank voor ons bereid in de winkel van Zijn voorzienigheid, door de hand van de allerwijste Arts der zielen, om ons te genezen van de dodelijke ziekte der zonden en onze arme zielen toe te voegen een gelukkige welvarendheid; des Heeren zeep waarmee Hij Zijn vuil linnen wast, opdat wij ook rein en aangenaam in Zijn ogen mogen zijn. Daarom wil ik mij gewillig tevreden houden en vergenoegd zijn."

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. dinsdag 30 april 2019. Kopij graag binnen donderdag 18 april 2019.

Goede Vrijdag en Pasen

Het lijden en sterven van Christus en Zijn opstanding mogen, zo de Heere het geeft, herdacht worden. De Heere verbindt Zijn onmisbare zegen aan de prediking op deze dagen.

Ontmoetingsdag

D.V. zaterdag 4 mei 2019 in de Christelijke Gereformeerde Kerk van Werkendam. Aanvang 's morgens half 11, 's middags half 2.

Spreekers en onderwerp:

1. Jakob als vreemdeling (Gen. 47) ds. A.J.T. Ruis
2. De pelgrimsreis van de vreemdeling (1 Petrus 1 en 2) ds. J.M.J. Kieviet
3. Het kompas van de vreemdeling (Psalm 119) ds. W.L. van der Staaij
4. Het vaderland van de vreemdeling (Hebr. 11) ds. A. van der Zwan

Ambtsdragersconferentie

D.V. Zaterdag 15 juni zal er 's morgens weer een ambtsdragersconferentie gehouden worden. Prof. A. Baars zal spreken over de reformatische visie op de kinderdoop.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechthorenden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,

Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978

E a.vanheteren@klikSAFE.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116

E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 27,50,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 30,- per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Contactadres Canada:

D. Kleinjan Tel. 905-627-8556 mail: bewaarhetpand@hotmail.com

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

Al 25 jaar werkzaam in China!

1993 - 2018

TOEN

NU

Juist nu is uw steun aan
voorgangers meer dan nodig.

Stort uw jubileumgift op:

NL 02 INGB 0000 320 666 t.n.v. Stichting China

Postbus 1150 | 3900 BD Veenendaal

De Verrassing
Bungalowpark

**Al 60 jaar
verrassend op Texel!**

Welkom terug op ons park!

www.deverrassing.nl | 0222 31 89 06

Steun het evangelisatiewerk in Gent

en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be

Telefoon (0032)92230560

*Begrafenisonderneming
de Jongh*

*Voor een waardige en stijlvolle verzorging
van alleen begravenissen*

Hardinxveld-Giessendam 0184 - 61 11 54	Dordrecht e.o. 078 - 641 27 40	Waardenburg 0418 - 65 20 39
---	-----------------------------------	--------------------------------

H. de Jongh D.D.E. Melleste M.K. Ligthart A.J. van Lieburg

Dag en nacht persoonlijk bereikbaar.

www.begrafenisondernemingdejongh.nl

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

HARKES
Begravenissen

Persoonlijke zorg voor uw begrafenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegravenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

**UW ADVERTENTIE
IN KLEUR?***

Neem contact op met de administratie!

* Alleen mogelijk op de achterzijde.